

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Popa Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Popa Serghei Gheorghi, născut la 05 aprilie 1976, originar s. Budăi, r-nul Taraclia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Vlad Țepeș, 42.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 12.05.2014 – 12.01.2016 (prima instanță);
2. 11.03.2016 – 19.05.2016 (instanța de apel);
3. 18.10.2016 – 21.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 ianuarie 2016 Popa Serghei Gheorghi a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei legi prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Popa Serghei, la 20 ianuarie 2014, în jurul orelor 19:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. Vlad Țepeș, 42, acționând cu intenție directă, a inițiat un conflict cu Comarova Liubovi Vladimir, fiica concubinei sale Comarova Liudmila Victor și având intenția de a o omorî pe Comarova Liubovi anul nașterii 1991, i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în piept, în urma căreia a survenit decesul acesteia, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 20/166 din 28 ianuarie 2014 a survenit în rezultatul hemoragiei interne, manifestată prin hemopericard și hemotorax pe stânga, ca

rezultat al lezării ventriculului drept al cordului, cauzat de plagă înțepat-tăiată a toracelui – ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului și adevărate prin examenul histopatologic de laborator.

Aceste acțiuni ale inculpatului Popa Serghei au fost încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – *omorul intenționat al unei persoane*.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. inculpatul Popa Serghei, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare;

3.2. avocatul Harghel Andrei , prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale avocatul Harghel Andrei a invocat următoarele aspecte:

- nici un martor interogat în cadrul ședințelor de judecată și în cadrul urmăririi penale și nici una dintre probe nu confirmă vinovăția lui Popa Serghei;

- momentul comiterii infracțiunii nu a fost pe deplin elucidat de către instanță, deoarece nu s-a constatat cine a fost lângă victimă în momentul decesului, nu este clar dacă victima și Popa Serghei erau singuri, sau era prezentă și mama victimei. Constatarea instanței a vinovăției lui Popa Serghei, s-a făcut doar pe baza prezenței fizice a inculpatului lângă victimă;

- instanța de fond nu motivează din care motiv a ajuns la această concluzie și a respins posibilitatea lipirii de viață din imprudență, nu motivează din care motiv a ajuns la această concluzie și a respins posibilitatea survenirii decesului în rezultatul altercației fizice dintre victimă și mama acesteia, ca rezultat al căderii mamei peste fiica acesteia, în timp ce aceasta din urmă amenința inculpatul cu cuțitul. Instanța de fond menționează ca această versiune este combătută de rapoartele de expertiză medico-legale nr. 70 din 28 ianuarie 2014, nr. 32Q/D din 20 ianuarie 2014, nr. 319/D din 20 ianuarie 2014, însă aceste rapoarte se referă la apartenența de grup a sângelui depistat pe 2 cuțite din casă și de pe un pachet de țigări și în nici într-un mod nu combat versiunea inculpatului;

- constatând vinovăția inculpatului, instanța nu a stabilit care a fost motivul și scopul infracțiunii;

- versiunea inculpatului este mai plauzibilă decât versiunea acceptată de instanță și oferă răspunsuri la care instanța nu s-a expus, în special, din start reiese și este clar motivul și scopul infracțiunii. Versiunea inculpatului explică din care motiv mama victimei de câteva ori și-a schimbat depozițiile sale, explică frica acesteia de a fi învinuită de săvârșirea infracțiunii;

- nu există arma infracțiunii, nu s-a constatat care este obiectul săvârșirii infracțiunii, respectiv nu s-au constatat careva amprente ale inculpatului pe „cuțitul” menționat în sentință;

- în rest, probele menționate în sentință confirmă decesul victimei și în nici un caz nu confirmă vinovăția lui Popa Serghei;

- partea acuzării careva probe concludente, care nu ar pune la îndoială vina inculpatului, nu a prezentat, vina inculpatului Popa Serghei nefiind dovedită prin probele acumulate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, a fost respins ca depus peste termen apelul declarat de inculpatul Popa Serghei și respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Harghel Andrei în numele inculpatului Popa Serghei, fiind menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că la data de 12 februarie 2016 a fost pronunțată sentința motivată a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău prin care Popa Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și condamnat în baza acestei legi prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Menționează că inculpatul Popa Serghei a fost prezent la pronunțarea sentinței, a fost asistat de un traducător, căruia i-a fost explicată esența soluției primei instanțe (f. d. 48, vol. VI). Totodată, Popa Serghei a primit copia sentinței traduse în limba rusă la data de 16 februarie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție, anexat la materialele dosarului (f. d. 85, vol. VI), însă a depus apelul la data de 09 martie 2016.

Instanța de apel a reținut că în baza prevederilor legii procesual penale, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. În ședința Curții de Apel s-a constatat cu certitudine că Popa Serghei a fost prezent la pronunțarea sentinței pe 12 ianuarie 2016, iar la data de 16 februarie 2016 a primit o copie a sentinței tradusă în limba rusă, unde se indică expres care este termenul de atac al sentinței pronunțate la data de 12 ianuarie 2016. Deși sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost pronunțată la 12 ianuarie 2016, copia sentinței traduse a primit-o inculpatul la 16 februarie 2016, inculpatul a înaintat cererea de apel abia la data de 09 martie 2016, adică peste termenul de 15 zile prevăzut de legislația procesuală pentru declararea apelului.

Mai indică că apelantul nu a solicitat repunerea în termen a apelului în conformitate cu prevederile art. 403 Cod de procedură penală. În ședința instanței de apel nu au fost constatate circumstanțe noi, care ar da temei pentru repunerea în termen a apelului declarat de inculpat.

4.2. Instanța de apel examinând în fond apelul avocatului Harghel Andrei în numele inculpatului Popa Serghei, a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Popa Serghei în baza dispozițiilor art. 145 alin. (1) Cod penal - omorul intenționat al unei persoane.

A mai indicat instanța de apel că instanța de fond a conchis în mod justificat că totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile

lui Popa Serghei ca fiind o versiune ce reflectă tendința inculpatului de a se apăra și eschiva de la răspunderea penală.

A menționat că prima instanță corect a statuat că faptele inculpatului care la data de 20 ianuarie 2014, în jurul orei 19.00, a omorât-o pe fiica concubinei sale, Comarova Liubovi, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de omor a unei persoane.

Indică că prima instanță a ajuns la concluzia justă că versiunea inculpatului expusă în ședința de judecată, precum că nu el ar fi comis cele imputate este neveridică, contradictorie, neconsolidată pe suport probatoriu și are drept scop eludarea răspunderii penale. Or, însuși inculpatul a solicitat, inter alia, aplicarea art. 149 Cod penal care prevede răspunderea penală pentru lipsirea de viață din imprudență. De aici, se deduce că inculpatul nu este de acord cu forma de vinovăție, însă, în ședința de judecată în mod constant nu a recunoscut vinovăția. Ulterior, în ședința de judecată, a solicitat să fie aplicate - prevederile art. 38, adică extrema necesitate. Din aceste motive, urmează a fi respinsă ipoteza avansată de inculpat, or, prin schimbarea poziției sale pe parcursul procesului penal vizavi de culpabilitatea sa, Popa Serghei demonstrează că anume el a omorât-o pe Comarova Liubovi, iar toate declarațiile sale sunt îndreptate exclusiv spre evitarea răspunderii penale și nicidecum spre stabilirea adevărului.

Consideră instanța de apel că instanța de fond în mod corect a dat o apreciere critică declarațiilor succesoriului legal al părții vătămate decedate, Comarova Liudmila, care fiind audiată în ședința de judecată a făcut declarații neconsecvente, evazive și presupuse. Astfel, expunerea acesteia precum că după cearta în familie, a ieșit afară la WC, unde a auzit porțița și când s-a întors inculpatul i-a comunicat că au fost două persoane și că Liuba este moartă, instanța de apel nu a reținut-o, or, această ipoteză în ședința de judecată a fost respinsă și de însăși inculpat, care a infirmat versiunea cet. Comarova Liudmila, precizând în declarațiile suplimentare că nici o persoană străină nu a intrat în ogradă.

La fel, instanța de apel a reținut că Comarova Liudmila și-a schimbat declarațiile în ședința de judecată. Această schimbare este determinată pe fundalul relațiilor stabilite între Comarova Liudmila și inculpat, întrucât aceștia se află în relație de concubinaj. În această ordine de idei, a accentuat că din declarațiile martorilor Sanicov Anatolie, Capustin Iurii și Capustin Vladimir, care au indicat că anume Comarova Liudmila, îndată după ce a fost comis omorul fiicei sale, le-a comunicat că anume Popa Serghei a omorât-o pe partea vătămată Comarova Liubovi.

A mai menționat că în mod justificat s-a exclus versiunea precum că omorul s-ar fi produs la căderea succesoriului legal al părții vătămate decedate, Comarova Liudmila, pe pat împreună cu cet. Comarova Liubovi (decedată), care avea cuțitul în mână și posibil decesul părții vătămate ar fi survenit de la străpungerea acesteia la cădere a mamei sale peste sau lângă ea. Această versiune este combătută de rezultatele expertizelor efectuate și anume prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 70 din 28 ianuarie 2014 a două

cuțite, pachet de la țigări, potrivit căruia „în petele și mânjiturile de culoare cafenie de pe cuțitul pentru bucătărie (ob.1- 3), cuțitul de buzunar (ob. 4,5) și pachetul de la țigări (ob. 6) a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup în ob.1-3 (cuțitul pentru bucătărie a fost constatat numai antigenul „A” - aglutininele n-au fost determinate, ce nu exclude provenirea acestui sânge de la Popa Serghei și nu putea proveni de la cad. Comarova Liubovi și cet. Comarova Liudmila. În ob.6 (cuțitul de buzunar, pachetul de la țigări) au fost constatați antigenii „A” și „B”, aglutininele n-au fost determinate. Sângele depistat în aceste pete, putea proveni de la o persoană cu grupa de sânge ABo sau de la persoane în sângele cărora se conțin factorii constatați. Așadar, acest sânge a putut proveni de la cad. Comarova Liubovi, fără sau cu adaos de sânge de la cet. Comarova Liudmila sau (și) Serghei Popa - în caz dacă ei însuși au avut careva leziuni corporale la momentul infracțiunii cu hemoragii externe” (f.d.180-181. vol. I).

Totodată, instanța de apel a subliniat că conform Rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 320/D din 20 ianuarie 2014 a documentelor medicale pe numele cet. Comarova Ludmila, a.n. 1964, la ultima careva leziuni corporale cu hemoragii externe nu s-au constatat, fiind depistate doar excoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată. Producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude (f. d. 176, vol. I), iar conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 319/D din 20 ianuarie 2014 a documentelor medicale pe numele lui Popa Serghei, la ultimul s-a constatat: *plagă tăiată la nivelul degetului II mâna dreaptă, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, excoriație la nivelul degetului IV mâna dreaptă, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude* (f. d. 175, vol. I).

Instanța de apel a considerat că s-a dovedit cu certitudine vinovăția inculpatului Popa Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, fiind stabilită atât latura obiectivă, manifestată prin fapta prejudiciabilă, constând în acțiunea de lipsire ilegală de viață a cet. Comarova Liubovi prin aplicarea loviturii de cuțit, urmările prejudiciabile, manifestate prin decesul părții vătămate, cât și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, demonstrată indubitabil prin rapoartele de expertiză nominalizate mai sus.

Mai relatează instanța de apel că instanța de fond a determinat corect vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, argumentul avocatului precum că probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare sunt contradictorii, nu sunt pertinente, concludente și utile și nu

demonstrează vinovăția inculpatului fiind pur declarativ, fără suport probatoriu. Astfel, a fost dovedită incontestabil atât existența faptei infracțiunii, existența în acțiunile inculpatului a semnelor infracțiunii, cât și legătura cauzală directă dintre fapta lui Popa Serghei, și prejudiciul cauzat relațiilor sociale cu privire la lipsirea ilegală și intenționată de viață a victimei Comarova Liubovi.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul avocatului precum că nu s-a demonstrat care este scopul și motivul lui Popa Serghei, deoarece omorul neagravată, prevăzut la alin. (1) art. 145 Cod penal, poate fi săvârșit din următoarele motive: răzbunare, gelozie, ură, invidie, vanitate, lașitate, compătimire, motive huliganice etc.

În ședința de judecată s-a stabilit că în seara comiterii infracțiunii între Popa Serghei și Comarova Liubovi a avut loc un conflict, iar răzbunarea este unul din cele mai frecvente motive ale infracțiunilor de omor, la baza acestora se află supărarea și nemulțumirea de faptele victimei, însoțite de năzuința de a primi satisfacție pentru prejudiciile pricinuite și intenționat a lovit-o cu cuțitul.

Consideră că prima instanță corect a respins solicitarea părții apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 149 Cod penal, care stabilește răspunderea penală pentru lipsirea de viață din imprudență. Or, în acord cu art. 17 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Iar, conform art. 18 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Astfel, a reținut instanța de apel că inculpatul a fost ghidat de intenție (directă) la comiterea faptei imputate. Acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și le-a dorit.

În același context, instanța de judecată justificat nu a reținut în speță incidența normei statuate la art. 38 Cod penal, invocate de către inculpat, care reglementează starea de extremă necesitate, drept cauză care înlătură caracterul penal al faptei, or, potrivit art. 38 alin. (2) Cod penal, este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel. În speța dată, nu s-a stabilit că inculpatul a aplicat o lovitură cu cuțitul în pieptul cet. Comarova Liubovi, pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel. Mai mult ca atât, nu s-a

adeverit existența unui pericol iminent care ar fi servit drept catalizator pentru declanșarea acțiunii infracționale a inculpatului.

A specificat instanța de apel că instanța de fond corect nu a reținut argumentul inculpatului, precum că acesta a fost supus torturii la faza de urmărire penală când a fost audiat în legătură cu prezenta cauză penală. Prima instanță a statuat just că acest argument a fost verificat și s-a decis prin ordonanța procurorului în Procuratura sec. Centru, mun. Chișinău, Gore Eugeniu, din 07 mai 2014 s-a refuzat începerea urmăririi penale din motiv că nu există faptul infracțiunii (f. d. 109, vol. II). De asemenea, plângerile repetate pe aceleași acțiuni fiind verificate, concluzia fiind expusă în ordonanța procurorului Procuraturii sec. Centru, mun. Chișinău, Căuș Ala, prin care s-a refuzat începerea urmăririi penale pe marginea pretinselor acțiuni ilegale a colaboratorilor de poliție și a procurorului, procesul penal fiind clasat (f. d. 190, vol. IV).

Instanța de apel a mai reținut că prima instanță la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 3, 6-7, 61-62, 75-76 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, infracțiunea comisă de inculpat făcând parte din categoria celor deosebit de grave, de personalitatea inculpatului, care este celibatar, persoane la întreținere nu are, fără antecedente penale, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Taraclia din 24 aprilie 2007 în baza art. 195 alin. (2) Cod penal la 10 ani închisoare, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2008, au fost recalificate acțiunile în baza art. 186 alin. (2) Cod penal și s-a stabilit pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani și 6 luni, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează negativ (f. d. 71, vol. I) și în mod constant nu a recunoscut vinovăția în fapta incriminată.

Circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante conform art. 76 și 77 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Popa Serghei, prin care a solicitat casarea deciziei atacate și a sentinței primei instanțe cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel s-a limitat doar la motivarea dată de prima instanță, neluând în considerație că cauza penală în privința sa a fost fabricată intenționat.

La 26 mai 2016, inculpatul Popa Serghei, a depus recurs suplimentar prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- judecătorul primei instanțe Maxim Irina, a încălcat grav Legea nr. 982 XIV din 11 mai 2000, Legea nr. 190 XII, art. art. 7, 8, 9, 10, 25, 93, 94, 95, 96, 97, 99, 100, 101, 113, 115, 117, 120, 148, 142, 143, 147, 327, 458 Cod de procedură penală, art. art. 4, 7, 8, 6, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 30, 34, 52, 53, 55, 60, 114, 116, 117 din Constituție, art. art. 166, 166¹ Cod de procedură penală, art. art. 1, 3, 5, 6, 10, 14, 17 din Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, întreaga Declarație Universală a Drepturilor Omului, la fel, a fost încălcată și Rezoluția nr. 217 A (III) a ONU și anume art. art. 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 19, 30;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel intenționat nu au atras-o la răspundere pe Camarova Liudmila, deoarece anume ea se face vinovată de uciderea fiicei sale Camarova Liubovi;

- la urmărirea penală a fost maltratat de colaboratorii de poliție;

La 02 iunie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- prima instanță a emis o sentință ilegală, ilegal lipsindu-l de libertate, deoarece anume Camarova Liudmila, a omorât-o pe Camarova Liubovi;

- instanța de apel s-a limitat doar la motivarea dată de prima instanță;

- instanțele de judecată au dat o apreciere eronată probelor acumulate la dosar;

- martorii au dat declarații false, mai mult ca atât aceștia au fost audiați doar peste 11 ședințe de judecată;

- în timpul comiterii infracțiunii nu se afla în casă, astfel este imposibil să fi comis omorul cet. Camarova Liubovi;

- martorul Camarova Liudmila, a dat declarații false când a indicat că la 20 ianuarie 2014, au fost doi bărbați necunoscuți, or, astfel de persoane în acea zi nu au fost la ei acasă;

La 14 iunie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- anume Camarova Liudmila a omorât-o pe fiica sa Camarova Liubovi, în urma conflictului iscat la baza căruia stătea averea, și anume casa de locuit;

La 15 iunie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- între Camarova Liudmila și Camarova Liubovi a avut loc un conflict, în timpul căruia acestea s-au bătut, faptul dat se confirmă prin aceea că ambele au leziuni pe față, iar hainele sunt rupte;

- dacă ar fi omorât-o anume el, pe corpul și hainele părții vătămate Camarova Liubovi ar fi rămas urme de sânge de al său, însă nu au fost depistate astfel de urme de sânge;

- la fel, nici pe cuțitul cu care a fost omorâtă Camarova Liubovi, nu persistă.

La aceeași dată de 15 iunie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- pe cazul dat va fi obligat să se adreseze la CEDO pentru a stabili adevărul.

La aceeași dată de 15 iunie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- Camarova Liudmila s-a bătut cu fiica sa Camarova Liubovi, iar pe cuțitul cu care a fost omorâtă ultima, au fost depistate anume amprente digitale ale cet. Camarova Liudmila;

- bătaia ce a avut loc între Camarova Liudmila și cu fiica sa Camarova Liubovi, se confirmă prin faptul că la ambele au fost depistate leziuni corporale.

La 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- este deținut ilegal în penitenciar, astfel fiind încălcată Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Codul de procedură penală, iar adevăratul ucigaș la moment este la libertate.

La aceeași dată de 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- de către Curtea Supremă de Justiție s-a încălcat termenul de 3 luni de examinare a unor astfel de cauze, dat fiind faptul că este deținut, prin urmare fiindu-i încălcate drepturile sale.

La aceeași dată de 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- de comiterea infracțiunii se face vinovată anume Camarova Liudmila, care nu și-a recunoscut vina, fapt pentru ce sentința și decizia urmează a fi casate, cu dispunerea achitării lui.

La aceeași dată de 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- a fost rănit cu cuțitul de bucătărie în regiunea mâinii de către decedata Camarova Liubovi, iar pentru a opri sângele a luat un pachet de țigări „Astra” și l-a strâns în pumn, astfel pe acele 5 tamponare este doar sângele său.

La aceeași dată de 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- potrivit expertizei medico-legale Camarova Liubovi, înaintea decesului s-a luptat, însă el nu s-a bătut nici cu ultima și nici cu Camarova Liudmila, deoarece el era tăiat la mână și dacă ar fi atins pe cineva ar fi rămas urmele sale de sânge pe acele persoane;

- anume Camarova Liudmila în urma altercației cu fiica sa Camarova Liubovi a și ucis-o.

La aceeași dată de 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- nu el a comis infracțiunea de care este învinuit, mai mult ca atât el niciodată nu a încălcat legea;

- Camarova Liudmila a omorât-o pe Camarova Liubovi în urma bătăii ce a avut loc între ele din cauza bunului imobil, iar el a fost victima, fiind rănit la mână de către Camarova Liubovi, cu cuțitul.

La aceeași dată de 16 noiembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a mai depus un recurs suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- judecătorul primei instanțe Maxim Irina, intenționat a fabricat cauza dată și pe nedrept l-a condamnat la închisoare, deoarece nu el a săvârșit infracțiunea de omor.

La 16 decembrie 2016, inculpatul Popa Serghei a depus trei cereri, prin care a solicitat remiterea cauzei spre rejudecare.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Ghervas Iurie, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Contrar cerințelor obligatorii stipulate în art. 430 alin. (1) Cod de procedură penală, recurentul nu a argumentat ilegalitățile hotărârii atacate și nu a invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată pe cauza în speță.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Din conținutul recursului declarat rezultă că inculpatul nu invocă nici un temei din cele expres stipulate în alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, dar critică decizia instanței de apel din motiv că eronat s-a dispus condamnarea lui în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, nefiind demonstrată vinovăția lui, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal constată că argumentele recurentului vizează și aprecierea, de către instanțele de fond și apel, a probelor puse la baza condamnării sale, critici pe care instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din următoarele considerente.

Astfel, examinând motivele invocate de recurent, Colegiul penal menționează că critica aprecierii probelor, care în mod implicit presupune o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate constitui temei pentru a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, în sensul casării deciziei atacate, or, reaprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs, nefiind prevăzută în conținutul art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

În același context, temeiul pentru recurs invocat de recurent, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul neîntrunirii elementelor

infracțiunii, este unul neîntemeiat în opinia instanței de recurs, deoarece este invocat în mod subsidiar criticii aprecierii probelor, pe care Colegiul penal, după cum s-a menționat, o consideră inadmisibilă *de jure*.

În susținerea poziției respective, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate și convingătoare concluziile instanței de apel, referitoare la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel a respins argumentat invocările apărării, potrivit cărora nu Popa Serghei, a omorât-o pe Camarova Liubovi, ci mama acesteia Camarova Liudmila, or, aceste alegații vin în contradicție cu toate materialele cauzei, inclusiv și cu cele indicate de însuși inculpat în instanța de fond, care a solicitat, *inter alia*, aplicarea art. 149 Cod penal, care prevede răspunderea penală pentru lipsirea de viață din imprudență.

Prin urmare, corect s-a constatat de către instanțele ierarhic inferioare că anume inculpatul Popa Serghei, a lipsit-o ilegal și intenționat de viață pe Camarova Liubovi, manifestată prin acțiune, și anume: prin aplicarea unei lovituri cu cuțitul în piept, în urma căreia a survenit decesul acesteia, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 20/166 din 28 ianuarie 2014 (f. d. 190 – 191, vol. I) a survenit în rezultatul hemoragiei interne, manifestată prin hemipericard și hemotorax pe stânga, ca rezultat al lezării ventriculului drept al cordului, cauzat pe plagă înțepată-tăiată a toracelui, ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului și adevărate prin examenul histopatologic de laborator. Astfel, între fapta inculpatului și rezultatul survenit (decesul cet. Camarova Liubovi) persistă o legătură de cauzalitate *sine qua non*.

În opinia instanțelor inferioare, la care se raliază și instanța de recurs, versiunea inculpatului precum că nu el ar fi comis cele imputate este neveridică, contradictorie, neconsolidată pe suport probatoriu și are drept scop eludarea răspunderii penale, or, s-a dovedit cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, fiind stabilită atât latura obiectivă, manifestată prin fapta prejudiciabilă, constând în acțiunea de lipsire ilegală de viață a cet. Camarova Liubovi, prin aplicarea loviturii de cuțit, urmările prejudiciabile, manifestate prin decesul părții vătămate, cât și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, demonstrată indubitabil prin rapoartele de expertiză.

Totodată, instanța de recurs va respinge argumentele recurentului precum că „*anume Camarova Liudmila a omorât-o pe fiica sa Camarova Liubovi, în urma conflictului iscat*”, or, această versiune este combătută de rezultatele expertizelor efectuate și anume prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 70 din 28 ianuarie 2014 a două cuțite, pachet de la țigări, potrivit căruia „în petele și mânjiturile de culoare cafenie de pe cuțitul pentru bucătărie (ob. 1-3), cuțit de buzunar (ob. 4,5) și pachetul de la țigări (ob. 6) a fost depistat sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grup în ob. 1-3 (cuțitul pentru bucătărie) a fost constatat numai antigenul „A”, aglutininele n-au fost determinate, ce nu

exclde provenirea acestui sânge de la Popa Serghei și nu putea proveni de la cad. Camarova Liubovi și cet. Camarova Liudmila. În ob. 6 (cuțitul de buzunar, pachetul de la țigări) au fost constatați antigenii „A” și „B”, aglutininele n-au fost determinate. Sângele depistat în aceste pete, putea proveni de la o persoană cu grupa de sânge ABo sau de la persoane în sângele cărora se conțin factori constanți. Așadar, acest sânge a putut proveni de la cad. Camarova Liubovi, fără sau cu adaos de sânge de la cet. Camarova Liudmila sau (și) cet. Popa Serghei – *în caz dacă ei însuși au avut careva leziuni corporale la momentul comiterii infracțiunii cu hemoragii externe* (f. d. 180 – 181, vol. I).

În același context, Colegiul penal reține că conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 320/D din 20 ianuarie 2014 a documentelor medicale pe numele cet. *Camarova Liudmila, a.n. 1964, la ultima careva leziuni corporale cu hemoragii externe nu s-au constatat*, fiind depistate doar excoriații la nivelul nasului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată. Producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude (f. d. 176, vol. I), iar conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 319/D din 20 ianuarie 2014 a documentelor medicale pe numele lui Popa Serghei, la ultimul s-a constatat: plagă tăiată la nivelul degetului II mâna dreaptă, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor, excoriație la nivelul degetului IV mâna dreaptă, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul căderii corpului din poziție verticală se exclude (f. d. 175, vol. I).

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că corect au remarcat instanțele ierarhic inferioare că vinovăția inculpatului se demonstrează și prin declarațiile succesului legal al părții vătămate decedate Camarova Liudmila, care a menționat *„când a ieșit la WC, Camarova Liubovi era în viață, iar când a revenit, Serghei i-a zis că Liuba este moartă, și s-o verifice dacă într-adevăr a decedat”* (f. d. 40, vol. I), la fel, și prin declarațiile martorului Sanicov Anatolie, care a declarat *„la un moment dat, a intrat mama sa în cameră și i-a spus că Popa Serghei a omorât-o pe Liuba. El a ieșit din odaia sa și a plecat să verifice. S-a apropiat de sora sa și a văzut că este moartă. La acel moment, Popa Serghei se afla acolo și i-a spus că a chemat poliția, după care s-a adevărit că el a mințit, nu a chemat poliția ...După ceva timp, un prieten, Capustin Vladimir l-a telefonat și i-a comunicat că Serghei fuge”* (f. d. 39, vol. I); aceste declarații coroborează și cu depozițiile martorilor Capustin Iurii (f. d. 38, vol. I) și Capustin Vladimir (f. d. 35, vol. I), care au indicat *„a întrebat-o pe Camarova Liudmila ce s-a întâmplat și ea i-a spus că Serghei a omorât-o pe Liuba; ... atunci l-a telefonat pe Tolea, care i-a spus să-l rețină pe Serghei și că cunoaște că el a omorât-o pe Liuba... Când au ajuns la casa cet. Camarova*

Liudmila, inculpatul a vrut să-și șteargă mâinile de zăpadă pentru că erau de sânge, dar un polițist nu i-a permis”.

Astfel, în baza unei analize temeinice a tuturor probelor enumerate mai sus Colegiul penal statuează că fapta reținută în sarcina inculpatului corespunde încadrării juridice a normei în baza căreia ultimul a fost condamnat.

Prin urmare, instanța de recurs constată că probele administrate în cauză coroborează în ansamblu între ele, instanțele ierarhic inferioare le-au apreciat prin prisma pertinentei, concluziilor și utilităților lor, astfel încât se consideră că acestea dovedesc indubitabil faptul săvârșirii de către inculpatul Popa Serghei, a infracțiunii de omor intenționat.

Totodată, urmează de reținut că în seara comiterii infracțiunii între Popa Serghei și Camarova Liubovi a avut loc un conflict, iar răzbunarea este unul din cele mai frecvente motive ale infracțiunilor de omor, la baza acestuia se află supărarea și nemulțumirea de faptele victimei, însoțite de năzuința de a primi satisfacție pentru prejudiciile pricinuite și intenționat a lovit-o cu cuțitul pe ultima.

În această ordine de idei, instanța de recurs apreciază critic invocările recurentului precum că judecătorul din cadrul primei instanțe Maxim Irina, a încălcat legislația, cât și a fabricat dosarul, or, aceste argumente au drept scop ducerea instanței de recurs în eroare întru eschivarea de la răspundere penală.

Nu poate fi reținut nici argumentul precum că „*la urmărirea penală a fost maltratat de colaboratorii de poliție*”, or, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere cuvenită acestui motiv, menționând că acest argument a fost verificat și s-a decis prin ordonanța Procurorului în Procuratura sec. Centru, mun. Chișinău, Gore Eugen, din 07 mai 2014 de refuzat începerea urmăririi penale din motiv că nu există faptul infracțiunii (f. d. 109, vol. II). De asemenea, plângerile repetate pe aceleași acțiuni fiind verificate, concluzia fiind expusă în ordonanța Procurorului Procuraturii sec. Centru, Căuș Ala, prin care s-a refuzat începerea urmăririi penale pe marginea pretinselor acțiuni ilegale a colaboratorilor de poliție și a procurorului, procesul penal fiind clasat (f. d. 190, vol. IV).

Mai mult ca atât, recurentul nu s-a folosit de drepturile sale procesuale pentru a contesta ordonanțele sus menționate, în caz dacă considera că într-adevăr a fost maltratat de către colaboratorii de poliție, iar ordonanțele fiind ilegale.

La stabilirea cuantumului pedepsei, instanța de recurs menționează că instanțele ierarhic inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă, în raport cu fapta săvârșită și urmările provocate. Tot în același context, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea săvârșită.

La fel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Contrar susținerilor recurentului, se apreciază că vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii de omor intenționat prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal, este dovedită integral reieșind din probatoriul administrat și amplu analizat în hotărârile atacate.

Astfel, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce din materialul probator al cauzei rezultă vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Popa Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe **Popa Serghei Gheorghi**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin